

POCMARTER (2) *int*

pocmarter (1), **poczmater** [*postać zniekształcona*] (1); pocmarter *KlonFlis*; poczmater *RejZwierc*.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; a jasne.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyraża zakłęcie lub zdumienie: na mękę Chrystusa, na Boga (z niem. potz (int) oraz marter (sb))
(2) : Pocz marter/ Rzeczę Lacińią ogromną Wyłmukły Niemiec y mową nie łkromną. Kłyd folunt?
aut me tomini Poloni Indice queerunt? *KlonFlis* H2v.

a. *W funkcji rzeczownika rodzaju nijakiego; przen: Niemiec (1) : (nagł) Niemiec. (-) [...] Abowiem myłł włpaniła tá zdo bi káždego/ Rozumem osłáchcona/ nie dármo hárdego. Ale náfze pocz mater wzgorę gębę wzniefie/ A rozum z rołtropnołcią gdzieś dáleko w lefie. *RejZwierc* 241.*

SBu